

Zasady recenzowania czasopism

- Do oceny każdej publikacji powołuje się co najmniej dwóch niezależnych recenzentów spoza jednostki.
- W przypadku tekstów powstałych w języku obcym co najmniej jeden z recenzentów jest afiliowany w instytucji zagranicznej innej niż narodowość autora pracy.
- Preferowany jest model, w którym autor(zy) i recenzenci nie znają swoich tożsamości (tzw. *double-blind review process*).
- W innych sytuacjach recenzent musi podpisać deklarację o niewystępowaniu konfliktu interesów; za konflikt interesów uznaje się zachodzące między recenzentem a autorem:
 - a) bezpośrednie relacje osobiste (pokrewieństwo, związki prawne, konflikt);
 - b) relacje podległości zawodowej;
 - c) bezpośrednią współpracę naukową w ciągu ostatnich dwóch lat poprzedzających przygotowanie recenzji.
- Recenzja musi mieć formę pisemną i kończyć się jednoznacznym wnioskiem co do dopuszczenia artykułu do publikacji lub jego odrzucenia.
- Nazwiska recenzentów poszczególnych publikacji/numerów nie są ujawniane; raz w roku czasopismo podaje do publicznej wiadomości listę recenzentów współpracujących.
- Recenzentów ustala redaktor naukowy czasopisma w porozumieniu z członkami redakcji. W razie potrzeby zasięga opinii właściwych członków Rady Naukowej.
- Autor tekstu zobowiązany jest do merytorycznego ustosunkowania się do zgłoszonych w recenzji uwag i postulatów.